

RECORDEM AQUELL GRAN DIA...!!!

Hem celebrat l'aniversari d'aquell dia magne, que jamai oblidarem, de l'inauguració del nostre camp d'esports. Tots recordeu tan bé com jo mateix aquell dia.

En recordança d'ell, voldria que de la meva pobra ploma n'eixís un article vibrant, plè d'entusiasme i dinamisme. Però he pensat que el millor article que es podia fer arran de la festa que commemorem és recordar, d'una manera vaga, aquell dia en que el treball, la constància, la fè i l'entusiasme d'una joventut valenta i decidida arriba a la seva cima.

Ja de temps una colla de joves treballava ardidament per a construir la paret que volta el camp i després de molts esforços i sacrificis, tant per part dels treballadors com per part dels dirigents, s'aconseguí acabar-la.

Així s'arribà a l'inauguració.

Era un matí d'estiu, el cel estava serè, l'astre del dia brillava com mai, a la volta blava del firmament, tota la Naturalesa semblava que es vestia de «gala» per acompanyar-nos i donar més magnificència a la diada.

A les nou del matí el «Centre» es trobava curull de jovent, que amb cara riallera i el cor content s'havia reunit allí, per a marxar en cooperació fins a l'església.

A les nou i quart, als acords d'una airosa marxa, es sortí de l'estatge social vers a l'església.

Feia goig veure desfilar pels carrers de la nostra vila, aquell bell estol de joves de diferent ideologia política, tots acoplats a la mateixa entitat, tots animats per aconseguir el mateix fi, amb un sol lema i una sola senyera.

Entràrem a l'església i l'orga ens donà la benvinguda. En entrar en el lloc sant, vaig sentir dins el meu cor, una emoció estranya. Jamai la nostra catedral em semblà tan bella, tan grandiosa, tan esbelta, ni tan digna d'admiració. Fins i tot em semblà que les velles pedres, posades unes damunt les altres pel treball dels nostres avis, s'animaven i amb paraules tendres ens encoratjaven per seguir sempre endavant en el nostre comès.

Al tocar les 9 i mitja es començà el diví ofici, el temple estava plè de gom a gom, jamai s'havia vist a la nostra Seu tan gran gentada.

Anarem seguint els passos de la Missa i els joves dels Esplais, encantaven a tothom per la traça en cantar l'ofici de la Verge de Núria.

En arribar a l'Ofertori, el nostre gran animador, el fundador de l'obra i incansable mossèn Tomàs Miralpeix, pujà a la trona i dirigí